

portal

Vides per ser viscudes

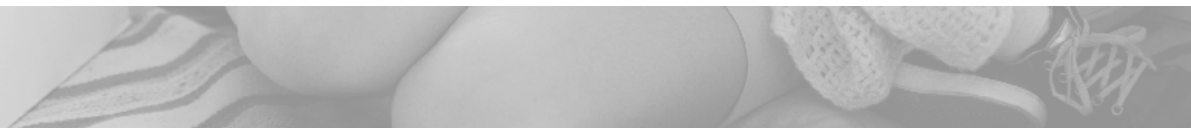

Raquel Sans

Diputada al Parlament

i vicesecretària general de feminismes i LGTBI d'Esquerra Republicana

@raquelsans

Jornades de més de 40 hores, hores extres, correus electrònics en hores intempestives, jornades que s'allarguen el cap de setmana. El sistema laboral s'ha estructurat sobre una base masculina que privilegia el treball productiu i que ignora altres àmbits de la vida com les tasques de cura que sustenten la nostra societat, com tant i tant vam sentir a dir durant la ja llunyana pandèmia i que sembla que ja hem tornat a oblidar.

Quan les dones, sobre qui recau de manera molt majoritària el treball reproductiu, s'incorporen al mercat laboral topen amb la crua realitat. Interminables dobles jornades que afecten negativament en la seva salut mental, una expulsió d'esferes de vida com l'oci o la participació política i renúncies que acaben impactant en la seva autonomia econòmica. Una realitat que explica que tres de cada quatre contractes a temps parcial són per a les dones i que un 93% de les excedències per a la cura d'infants o persones dependents també les demanem nosaltres. I sí, això repercuteix en els sous i més tard en les pensions, i explica una bretxa salarial que a 2023 segueix rondant el 20%.

Si parlem d'economia feminista, parlem d'una nova manera d'entendre el mercat laboral, parlem de la necessitat d'incorporar a l'imaginari col·lectiu la corresponsabilitat, no només entre dones i homes sinó també per part de les administracions. Perquè si les cures, si el treball reproductiu, sustenten la nostra societat, cal que en siguem tots corresponsables. Donar-hi el valor que realment té i alhora impulsar polítiques públiques que entenguin que el punt de partida entre dones i homes no és el mateix. Perquè si volem una societat veritablement justa hem de treballar per corregir aquests biaixos que posicionen les dones en una clara posició de desavantatge.

Una de les mesures estrella del govern republicà ha estat sense cap mena de dubte la gratuïtat de l'infantil 2. Una mesura que no només va encaminada a oferir les mateixes oportunitats a tots els infants, sinó que té un impacte molt directe en la vida professional de moltes dones, que gràcies a això ja no es veuran obligades a demanar excedències o a renunciar la feina; perquè a moltes els sortia més a compte quedar-se a casa que pagar la llar d'infants. I,

com demostren diversos estudis, si aquestes dones no es veuen obligades a interrompre la seva vida laboral durant un període llarg de temps, és més que probable que s'acabi reduint l'atur femení a determinades franges d'edat. Perquè com han pogut comprovar moltes dones, un cop fora del mercat productiu, resulta missió gairebé impossible poder-hi tornar.

Quan el president Aragonès parla de la transformació feminista, parla d'això. Parla de treballar des de tot arreu per donar valor al sistema de cures, per entendre que les administracions també n'han de ser corresponsables; perquè si no és així, perquè si no fem compatible la feina i la vida, estarem obligant les generacions presents i futures a escollir entre una cosa o l'altra. I és evident que en aquesta elecció hi tenim les de perdre tots. Perquè tothom, homes i dones, ens mereixem tenir vides per ser viscudes. ■